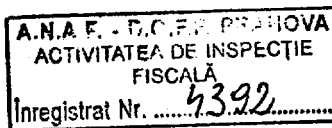

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1885/105/2010

09-06-2011

DECIZIA nr. 823

Ședința publică din data de 7 aprilie 2011

Președinte -

Judecător -

Judecător -

Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta SC SRL, cu sediul în comuna sat, str. nr. județul, prin administrator, împotriva sentinței nr. 502 din data de 24 noiembrie 2010 pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, județul Prahova.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 31 martie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta, când, instanța, pentru a da posibilitatea apărătorului recurentei-reclamante să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea cauzei la data de 7 aprilie 2011, dată la care a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Prahova sub nr. 1855/105/2010 reclamanta SC SRL a chemat în judecată pârâta DGFP Prahova, solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună anularea Deciziei nr. 184/28.10.2009, emisă de pârâtă în soluționarea contestației, a Deciziei de impunere nr. 4893/08.09.2009 și a raportului de inspecție fiscală parțial încheiat la data de 07.09.2009, în ceea ce privește suma de 40.671 lei reprezentând TVA pentru care nu s-a acordat drept de deducere și implicit rambursarea acesteia.

Reclamanta a solicitat, totodată, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei a-i restitui suma de 40.671 lei din factura fiscală nr. 1405419/31.07.2006 emisă de furnizorul SC Total Montaj SRL și înregistrată în evidența sa contabilă în luna mai 2009, în baza deciziei ICCJ nr. 436/12.02.2009.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 07.09.2009, organele de inspecție fiscală au verificat în cadrul societății modul de calcul, evidențiere și declarare a TVA aferent perioadei ianuarie – mai 2009 în vederea soluționării decontului de TVA cu suma negativă și

opțiunea de rambursare aferent lunii mai 2009 ,înregistrată la DGFP sub nr. 4033/29.07.2009 .

Față de valoarea declarată de societate, la data de 31.05.2009 de 66.159 lei organele fiscale, arată reclamanta, au apreciat că pentru TVA în sumă de 40.671 lei din factura fiscală nr. 1405419/31.07.2006 emisă de SC Total Montaj SRL aferentă contractului de cesiune de creanță nr. 605/12.07.2006 nu ar exista drept de deducere și implicit de rambursare, deoarece achiziția înscrisă în acest contract nu ar fi fost destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile societății

Cele reținute de pârâtă, arată reclamanta, atât în raportul de inspecție fiscal cât și în decizia de soluționare a contestației sunt eronate, deoarece s-a stabilit greșit că în cauză ar fi aplicabile dispozițiile art.129 alin 1 din codul fiscal în raport cu care operațiunea pentru care se solicită rambursarea de TVA , respective cesiunea de creanță ,a fost considerată pe de o parte ca prestare de servicii care nu dă dreptul la rambursarea de TVA , iar pe de altă parte că această operațiune nu ar fi fost reală deoarece nu s-ar fi realizat .

Concluziile organelor fiscale, susține reclamanta,încalcă atât regimul juridic al contractului de cesiune de creanță care constituie o operațiune de vânzare cumpărare, cât și decizia ICCJ care a stabilit realitatea acestei operațiuni, situație care, potrivit art. 145 și 146 din codul fiscal dă drept de deducere a TVA

Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii motivat de faptul că operațiunea care a stat la baza emiterii facturii în temeiul căreia s-a dedus TVA nu este reală întrucât cesiunea de creanță nu s-a realizat , achiziția nu a condus la realizarea de operațiuni taxabile , nici deducerea și respectiv rambursarea TVA nu poate avea loc .

Urmare administrării probatoriilor ,Tribunalul Prahova prin sentința nr. 502/24.11.2010 a respins acțiunea reclamantei ca nefondată.

Pronunțând această soluție instanța de fond a reținut că suma de 40671 lei reprezintă TVA aferentă sumei de 254731 lei conform facturii fiscale nr. 1405419/31.07.2006 emisă de SC Total Montaj SRL pentru reclamanta cu titlu de c/valoare contract cesiune de creanță nr. 605/12.07.2006 .

In baza contractului de cesiune de creanță încheiat sub nr. 605 din data de 12.07.2006 cu SC Total Montaj SRL reclamanta a cumpărat de la aceasta toate drepturile de creanță aferente contractului de execuție lucrării nr. 849/10.09.2004 – debitoare fiind SC STOLZENBACH CONSTRUCT SA – prețul cesiunii fiind de 430.000 lei plată urmând a fi făcută până la data de 19.07.2006 prin virament bancar , plată care a avut loc .

La data de 14.07.2006 debitoarea cedată și-a achitat integral datoria către cedentă .

Urmare acestei noi situații între reclamantă și cedentă SC Total Montaj SRL a avut loc un litigiu prin care s-a solicitat rezoluțiunea contractului de cesiune , repunerea părților în situația anterioară și obligarea cedentei să- i restituie reclamantei 254731 lei diferență din suma totală ce o plătiese de 511.700 lei .

Litigiul a fost soluționat irevocabil de ICCJ București care a respins acțiunea în rezoluțiunea contractului de cesiune , cu motivarea, reține instanța de fond, că la data de 12.07.2006 când a fost încheiat contractual de cesiune de creanță , creanța exista , plată făcută ulterior de debitoare la data de 14.07.2006 prin virarea

banilor în contul executorului judecătoresc care nu presupune încasarea acesteia de către cedentă, aceasta aducând la cunoștința executorului cesiunea la 19.07.2006, suma fiind ulterior virată cesionarei, așa încât nu se poate primii susținerea ca cedentă ar fi încasat de două ori suma, necuvenit “.

Ulterior, la data de 31.07.2006, SC Total Montaj SRL a emis către reclamantă factura nr. 1405419, în valoare de 254.731 lei din care TVA 40.671 pentru care s-a solicitat rambursarea .

Față de situația de fapt și de probele administrate în cauză instanța de fond a reținut că, concluziile expertului numit în cauză sunt contradictorii, concluziile organului fiscal sunt corecte, în sensul că dat fiind faptul că datoria ce a constituit obiectul contractului de cesiune s-a stins prin plata efectuată de debitorul cedat încă de la data de 14.07.2006, emiterea facturii nr.1405419/31.07.2006 reprezintă o plată fără prestație, creanța fiind stinsă și, ca atare, nu se poate pune problema unei operațiuni fiscal valabile care să ducă la restituire de TVA .

Împotriva sentinței pronunțată de instanța de fond a declarat recurs reclamanta criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie solicitând modificarea în tot a acesteia și pe fond admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În susținerea recursului, reclamanta arată că instanța de fond a făcut o apreciere eronată a probelor și a reținut greșit situația de fapt, ceea ce a dus la o aplicare greșită a dispozițiilor legale în materie – respective codul fiscal .

Astfel, arată recurenta, s-a reținut greșit că suma de 254.731 lei din factura fiscal nr. 1405419/31.07.2006 ar reprezenta o plată fără prestație, situație care a dus la deducerea nelegală a TVA. Această opinie vine în contradicție cu natura juridică a contractului de cesiune de creanță, înregistrat în contabilitatea societății, și reprezintă de fapt o vânzare cumpărare de bunuri necorporale având efectele unui contract consensual, valabil din momentul realizării acordului de voință al părților contractante .

În cauză, mai susține recurenta, dovada valabilității cesiunii de creanță rezultă și din decizia ICCJ, iar factura nr. 1405419/31.07.2006 emisă de SC Total Montaj SRL și OP nr. 448/01.08.2006 reprezintă documente justificative care, în raport cu art. 145 alin. 2 lit. a C. Fiscal îi dă drept de deducere și rambursare a TVA în cuantum de 40.671-lei .

Curtea, analizând sentința pronunțată de instanța de fond prin prisma criticilor invocate de reclamantă, având în vedere actele dosarului și dispozițiile legale în materie constată că recursul este întemeiat urmând a fi admis pentru următoarele considerente .

Din verificarea actelor dosarului rezultă că la data de 12.07.2006 s-a încheiat contractual de cesiune de creanță între SC Total Montaj SRL și reclamanta SC SRL în baza căruia prima în calitate de cedentă, cesionează reclamantei creanța ce o avea de încasat de la SC Stolezenbach Construct SRL, în valoare de 256.968, 60 lei, prețul total al cesiunii fiind de 511700 lei inclusiv TVA. Suma a fost plătită integral de reclamantă la data de 18.07.2006 și 19.07.2006 .

Dar, la data de 14 .07.2006, creanța în valoare de 256.968 lei aparținând SC Stolezenbach Construct SRL a fost achitată de aceasta către SC Total Montaj SRL, care, la rândul său, a restituit-o reclamantei – în discuție rămânând diferența de 254.731 lei pentru care s-a întocmit factura 1405419/31.07.2006, în care este inclusă suma în discuție reprezentând TVA , care s-a solicitat a fi restituită .

Reclamanta a solicitat pe cale judecătorească rezoluțiunea contractului de cesiune de creanță nr. 605/12.07.2006, repunerea părților în situația anterioară și obligarea pârâtei SC Totalmontaj SRL la restituirea sumei de 254.731 lei diferența din valoarea achitată de 511.700 lei, soluționată irevocabil prin respingerea acțiunii potrivit Deciziei nr. 436/12. februarie 2009 a ICCJ.

ICCJ București a reținut că la data de 12 iulie 2006 când a fost încheiat contractual de cesiune, creanța cesionată exista, încât plata făcută ulterior de debitoarea cedată la 14 iulie 2006 prin virarea banilor în contul biroului executorului judecătoresc nu presupune și încasarea ei de către cedentă.

Față de concluziile reținute de ICCJ prin decizia pronunțată în cauză rezultă că tranzacția comercială a avut loc, fiind una valabilă, ceea ce dă dreptul reclamantei să înregistreze în evidențele contabile factura emisă de SC Total Montaj SRL nr. 1405419/31.07.2006 din care rezultă că s-a colectat TVA în suma de 40.671 lei, operația comercială fiind reală, dă dreptul reclamantei la deducerea și implicit rambursarea TVA potrivit art. 145 alin. 1 lit. a și 146 din Codul Fiscal, în forma în vigoare la data când au avut loc operațiunile comerciale dintre părți.

Față de considerentele de mai sus, Curtea, în raport cu art. 312 alin. 3 coroborat cu art. 304 pct. 9 C.pr.civ., va admite recursul reclamantei, va modifica în tot sentința instanței de fond și pe fond va admite acțiunea reclamantei, așa cum a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de reclamanta SC SRL, cu sediul în comuna , sat , str. nr. 565, prin administrator , împotriva sentinței nr. 502 din data de 24 noiembrie 2010 pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, județul Prahova și, în consecință:

Modifică în tot sentința nr. 502 din data de 24 noiembrie 2010 pronunțată de Tribunalul Prahova și, pe fond, admite acțiunea formulată de reclamantă.

Anulează deciziile nr. 184 și 4893/2009.

Anulează în parte raportul de inspecție fiscală din 07.09.2009 și obligă pârâta să restituie reclamantei suma de 40671 lei TVA.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,

GREFIER,